Golio.

Ex quo postremum à te abij, Vir doctiss. atque amiciss. [illegible]
mihi imago est mirabilis Galli amici, non citra invidiam
meam, tui, cuius in magna urbe paulum sepulti
dictam in [illegible] elatam virtus. Illam praecipuè, quam
de Refracti radij demonstratione, tanquam divino lumini ac [illegible],
operam fecit, nusquam deposui. Quaeso vero, dum per Eos
dies [illegible] meus et [illegible], quod [illegible] semper, quodammodo
in meus quoque in illud ad[illegible] ne ab Eis
regionibus ad eidem quod minabatur Vir [illegible], nisi Eos solidum nomine
liberato, quo quidem debitor omnis in universum noster potest, quod sementis in
Eos solo facto messem indigenis invidebit nulla ratio patitur.
Amicitiam viri, non tam ineptus mihi aestimator sum, ut
ambire gestiam. mihi vim facturus sum quo [illegible]
latebras, quo posteritati magis illucescat. Sed quando,
constanti fere nobis, quod te diu ominari, parum [illegible]
alteri superstites esse possim, iterum te rogo
curare sedulo ne velis, ne se totum suo saeculo invideat,
aut Eos felicitati non desse velit, quod serius esse
non caepissimus, aut cras [illegible] qui praedicantis sumus in ad gloriam [illegible] [illegible] ducimus
quod idem solo illustramur cum nobilissimo Planeta,
qui inter nebulosa sidera salutandi ut immerito [illegible] sic tandem frustra
consilium [illegible]. Vale Vir clariss.
et me ama. Hag. VII. Id. Apr. CIƆIƆCXXXII.

Remitto libros duos,
quorum possessionem tanto tibi
tempore intervertisse pudet. Sed nisi
sic te amici [illegible], magis mireris quam
[illegible] de singulari humanitate tua
plenissimam fiduciam. Baldi exercitationibus
minus libenter careo. atque adeo te rogo, ut siquid
eiusmodi exemplar Galli occurrat,
omni ratione [illegible] postulabitur.